dosarul nr. 5r-1155/2025 /4-25152142-38-5r-29102025/

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

04 februarie 2026 mun. Orhei

Judecătoria Orhei, sediul Central
Instanța de judecată, în componența:
Președintelui ședinței, judecător Veronica Cupcea
Grefierului Daniela Filip

examinând în ședință publică recursul depus de Fărîma Mihail împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr.DCA01 369930 din 16.10.2025, emisă în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale și 5 puncte de penalizare,

a constatat

La 26.10.2023, în Judecătoria Orhei, sediul Central, a parvenit spre examinare, recursul depus de Fărîma Mihail împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr.DCA01 369930 din 16.10.2025, emisă în temeiul art.238 alin.(3) Cod contravențional, prin care a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale și 5 puncte de penalizare.

În motivarea recursului, Fărîma Mihail a indicat că, la 16.10.2025, ora 9.30, în or. Orhei, str. V.Lupu nr.12 la trecerea de pietoni dirijată de semafor, agentul constatator al IP Orhei Parfeni Ion i-a întocmit proces contravențional nr.DCA01 369930 din 16.10.2025 și a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale și 5 puncte de penalizare. Cu decizia nu este de acord, depunând contestație în termenul legal – calculat de la 16.10.2025. Solicită a fi anulată deciziei agentului constatator nr.DCA01 369930 din 16.10.2025, cu încetarea procesului contravențional.

În ședința de judecată, Fărîma Mihail a prezentat pentru a fi anexat la materialele cauzei, copia deciziei contravenționale, exemplarul nr.2, invocând că, în procesul-verbal original sunt adăugări, și anume la secțiunea unde este indicată norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției, deoarece la momentul când s-a întocmit decizia și eliberat lui Fărîma Mihail copia deciziei, această mențiune lipsea. A declarat că la peste 3 -4 zile de la data când s-a emis decizia nr.DCA01 369930 din 16.10.2025, agentul constatator Parfeni Ion l-a telefonat și l-a chemat la IP Orhei, iar prezentându-se la 21.10.2025 la IP Orhei agentul constatator Parfeni Ion i-a cerut exemplarul nr.2 al deciziei contravenționale, unde a adăugat norma materială contravențională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenției (art.238 alin.(3) din Codul contravențional), acest fapt este clar vizibil, fiind efectuate aceste adăugiri cu alt pix. Totodată, la 21.10.2025 agentul constatator al IP Orhei Parfeni Ion, a întocmit proces-verbal de audiere a sa, unde a indicat că nu recunoaște vina. Solicită instanței admiterea contestației cu dispunerea

anulării deciziei de sancționare din 16.10.2025, cu încetarea procesului contravențional. Se consideră nevinovat în ceia ce este învinovățit de agentul constatator.

În ședință d e judecată agentul constatator Parfeni Ion, fiind citat legal, nu s-a prezentat.

Termenul de depunere a contestației

În temeiul art. 451[3] alin. (1) Cod contravențional, deciziile privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator pot fi contestate cu recurs în termen de 15 zile din data aplicării sancţiunii, în instanţa de fond conform competenţei teritoriale.

Conform art.448 alin. (4) Cod contravențional, contestația împotriva deciziei emise asupra cauzei contravenționale se depune la autoritatea din care face parte agentul constatator care a examinat cauza. În cel mult 5 zile de la data depunerii, agentul constatator expediază contestația şi dosarul cauzei contravenționale în instanța de judecată competentă.

Decizia agentului constatator nr. DCA01 369930 a fost emisă la 16.10.2025 și contestată de Fărîma Mihail la 24.10.2025. Pe cale de consecință, instanța apreciază depunerea contestației ca fiind în termenul prevăzut de lege.

Examinarea pe fond a contestației

Conform art. 451[4] Cod contravențional, (1) recursul declarat împotriva deciziilor privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării personale a agentului constatator se examinează de către un judecător conform capitolului VIII din titlul II cartea a doua, care se aplică în mod corespunzător, cu excepţiile prevăzute la prezentul capitol.

(2) Instanţa de recurs poate adopta una din următoarele decizii:

1) să respingă recursul şi să menţină decizia agentului constatator dacă este:

a) tardiv;

b) inadmisibil;

c) nefondat;

2) să admită recursul şi să anuleze decizia agentului constatator şi să adopte una dintre următoarele soluţii:

a) dispunerea încetării procesului contravenţional;

b) rejudecarea cauzei cu adoptarea unei noi hotărîri, însă fără a înrăutăţi situaţia contravenientului, dacă acesta a contestat decizia agentului constatator.

Examinând în cumul totalitatea probelor administrate şi apreciindu-le în conformitate cu art.425 Cod contravențional, cercetând materialele cauzei contravenționale și audiind participanţii la procesul contravenţional, în raport cu prevederile legale ce guvernează speţa, instanţa de judecată apreciază că, argumentele formulate de Fărîma Mihail în contestație sunt întemeiate şi pasibile admiterii, considerând necesar de a înceta procesul contravențional pe motivul nulității absolute a deciziei cu privire la contravenție, reieșind din argumentele ce succed.

Reieşind din natura penală a contravenţiei, stabilită prin cauza Ziliberberg vs Moldova (01 mai 2005), în vederea asigurării unui proces echitabil conform exigenţelor instituite de art.6 par.2 CEDO, agentul constatator prin prisma art.440 alin.(1) Cod contravenţional şi prin prisma cauzei Anuşca vs Moldova (18 iulie 2010), urmează să

exercite o investigaţie completă, nepărtinitoare şi obiectivă în vederea acumulării materialului probator suficient şi concludent pentru stabilirea circumstanţelor importante ale cauzei, determinarea existenţei faptei contravenţionale, încadrarea juridică a faptei contravenţionale şi administrarea probelor invocate în apărarea sa de către ultimul.

Conform prevederilor art.374 alin.(2) Cod contravenţional, procesul contravenţional este activitatea desfăşurată de autoritatea competentă, cu participarea părţilor şi a altor persoane titulare de drepturi şi de obligaţii, având ca scop constatarea contravenţiei, examinarea şi soluţionarea cauzei contravenţionale, constatarea cauzelor şi condiţiilor care au contribuit la săvârşirea contravenţiei.

Din materialele cauzei se constată că, prin decizia privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr. DCA01 369930 din 16.10.2025, Fărîma Mihail a fost sancționat cu amendă în mărime de 15 unități convenționale pentru comiterea contravenției prevăzute la art.238 alin.(3) Cod contravențional, pentru faptul că, ”la 16.10.2025, în str. V. Lupu, Fărîma Mihail cu vehiculul de model R/Megane cu nr/î **********nu a cedat legal pietonilor pe trecerea de pietoni.” (f.d.7)

Instanța de judecată constată că ulterior adoptării deciziei în temeiul constatării personale a adentului constatator din 16.10.2025 cu privire la vinovăția persoanei, la 21.10.2025 agentului constatator a încercat să acumuleze mijloace de probă: extras din eData System și procesul-verbal de audiere a lui Fărîma Mihail, în care au fost fixate argumentele invocate de acesta, menționând că nu recunoaște fapta imputată lui (f.d. 9, 10).

Conform art.440 alin.(1) Cod contravenţional, constatarea faptei contravenţionale înseamnă activitatea, desfăşurată de agentul constatator, de colectare şi de administrare a probelor privind existenţa contravenţiei, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenţie, de aplicare a sancţiunii contravenţionale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcţionarului abilitat să examineze cauza contravenţională, din cadrul autorităţii din care face parte agentul constatator, în instanţa de judecată sau în alt organ spre soluţionare.

În conformitate cu jurisprudenţa relevantă a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil *(Ruiz Torija v. Spania,* 9 decembrie 1994, § 29; *Papon v. Franţa (nr. 2),* dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea v. România,* 15 februarie 2007, § 30).

Dat fiind faptul că, în contestația înaintată se invocă nulitatea absolută a deciziei cu privire la contravenție, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia deciziei agentului constatator nr. DCA01 369930 din 16.10.2025.

Agentul constatator a examinat cauza fără a întocmi un proces-verbal cu privire la contravenție, fiind emisă decizia asupra cauzei contravenționale în temeiul art.451^1 și art. 452^2 din Codul contravențional. La acest aspect, instanța de judecată va analiza cuprinsul acesteia prin raportare la cerințele imperative prevăzute de legea

contravențională, prin prisma existenței temeiurilor de declarare a nulității absolute sau relative.

Motivele de nulitate absolută a actului pot fi invocate atât de părți, cât și de către instanță, din oficiu, pentru asigurarea respectării principiilor legalității și al dreptății, stabilite expres în articolele 5 și 7 din Codul contravențional.

Conform art.451^1 alin. (1) Cod contravențional, în cazul depistării unei fapte ce constituie contravenție, agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție dacă sânt întrunite cumulativ următoarele condiții: a) contravenția poate fi constatată în temeiul constatărilor personale ale agentului constatator şi nu necesită acumulare de probe; b) persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției; c) examinarea contravenției şi aplicarea sancțiunii ţin de competența agentului constatator; d) contravenția nu este pasibilă de sancțiunea confiscării bunurilor în conformitate cu art.439^7.

Condițiile respective sunt prevăzute expres şi exhaustiv și este necesară întrunirea cumulativă a acestora pentru examinarea cauzei contravenționale în baza constatărilor personale ale agentului constatator.

Materialele cauzei denotă că Fărîma Mihail nu și-a recunoscut vina și nu a dat nici o declarație despre recunoașterea săvârșirii contravenției și acceptarea constatărilor agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției. La pct. 9 din decizie lipsește semnătura lui Fărîma Mihail, care ar confirma că recunoaște săvârșirea contravenției și acceptă constatările agentului constatator. Odată ce lipsește acordul lui Fărîma Mihail, este evident că acesta nu a acceptat constatările agentului constatator ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției sale și nu a recunoscut vina de săvârșirea contravenției imputate, decizia privind examinarea contravenţiei în temeiul constatării agentului constatator fiind adoptată contrar prevederilor art. 451^2 alin. (1) lit. g) din Codul contravențional.

Agentul constatator a neglijat condiția obligatorie prevăzută în art. 451^1 alin.(1) lit. b) din Codul contravențional, care indică expres că: *„agentul constatator nu încheie proces-verbal cu privire la contravenție doar dacă persoana acceptă constatările agentului constatator, ca fiind suficiente pentru demonstrarea vinovăției, și recunoaște săvârșirea contravenției”* și examinează cauza în procedură simplificată.

În atare circumstanțe, agentul constatator era obligat să purceadă la examinarea cauzei în procedura generală și să dea eficiență prevederilor art. 425 și art. 442 din Codul contravențional, privind acumularea probelor și întocmirea procesului – verbal cu privire la contravenție.

Interpretarea logică și sistemică a normelor contravenționale menționate, denotă că regula generală impune obligativitatea întocmirii procesului – verbal, care, potrivit prevederilor art.442 alin.(1) din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul, cu excepțiile prevăzute de lege, iar neîntocmirea acestuia în celelalte cazuri decât cele exceptate, echivalează cu lipsa unor acuzații legal formulate de agentul constatator petiționarului Fărîma Mihail.

Astfel, abaterile procedurale comise de agentul constatator la examinarea cauzei contravenționale sunt de natură nu doar să afecteze în mod esențial fondul cauzei, dar şi lezează dreptul făptuitorului la un proces echitabil, prevăzut la art. 6 CEDO, în sensul căruia acuzația trebuie să fie înaintată legal, definită în termeni clari şi preciși pentru a exclude arbitrarietatea și a-i oferi posibilitatea contravenientului să cunoască exact învinuirile ce îi sunt aduse, ca să-și poată organiza apărarea într-un mod valabil.

Prin urmare, speței deferite judecății nu-i sunt aplicabile prevederile art.451^1 din Codul contravențional, iar agentul constatator urma să examineze cauza contravențională în acord cu principiul legalității (art. 5 alin. (1) Cod contravențional) și prevederile art. 440 din Codul contravențional, în procedura generală, să acumuleze probele și să încheie un proces-verbal cu privire la contravenție pentru a documenta pretinsa faptă prejudiciabilă.

În circumstanțele constatate, instanța va admite recursul înaintat de Fărîma Mihail împotriva deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr. DCA01 369930 din 16.10.2025, cu anularea deciziei de sancționare și încetarea procesului contravențional.

În conformitate cu prevederile art. art. 395, 451^3, 4514, 460 - 462 Cod contravențional, instanța de judecată

hotărăște

Se admite recursul depus de Fărîma Mihail.

Se anulează decizia agentului constatator al IP Orhei, privind examinarea contravenției în temeiul constatării personale a agentului constatator nr. DCA01 369930 din 16.10.2025, cu încetarea procesului contravențional.

Hotărârea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul /semnătura/ Veronica Cupcea

Copia corespunde originalului Veronica Cupcea